

CIVIC

Nou motor dièsel
1.6 i-DTEC
per 16.800 €

Pla PIVE inclòs

EARTH DREAMS
TECHNOLOGY

PVP recomanat a la Península i Balears per a Honda Civic dièsel 1.6 i-DTEC Comfort: 16.800 € incloent IVA, transport, impost de matriculació, aportació del Concessionari i marca. 1.500 € de sobretaxació per utilitzar Pla PIVE. 5 anys de garantia (3 anys d'original + 2 d'extensió de garantia mecànica), segons condicions contractuals a consultar a través de la Xarxa de Concessionaris Oficials Honda. Pintura metal·litzada no inclosa. Oferta vàlida aquest mes. Informació: 902 42 46 46 i www.hondacivics.es. Consum mixt (l/100 km): 3,6. Emissions CO₂ (g/km): 94.

HONDA
The Power of Dreams

HONDA 5 ANYS DE GARANTIA

Catalina
Gayà

-Tot comença.

-Fa tres anys. Vaig deixar una agència de publicitat on treballava i vaig buscar alternatives. Vaig trobar una feina de restauració de barrets antics. Tot va ser molt ràpid.

-Expliqui-m'ho.

-A l'antiquari em van proposar que presentés una projecte de lligadures per a una exposició a Sevilla. Els vaig fer 10 peces, i es van vendre. ¡Vaig trobar en la barreteria una passió! M'ha costat molt trobar el meu lloc en el disseny.

-¿Com va aprendre la tècnica?

-Vaig buscar barreterers que ja no exercissin. Vaig trobar una dona que va estar molts anys treballant a Alemanya. Ella em va ensenyar la tècnica, i em va proporcionar els motllos.

-¿Els motllos?

-Sí, les peces per fer el barret. És gairebé impossible trobar-los a Barcelona, ella els va comprar a Alemanya. Potser tenen 100 anys.

-I ja ha obert botiga al Gòtic.

-He viscut en molts barris de Barcelona i el barri Gòtic m'aporta molt. També vaig començar a dissenyar roba, la vaig moure en botigues i va funcionar molt bé, per això em vaig animar. També vaig comprar un espai en una plataforma i vaig obrir una botiga *on line*.

Gent corrent

Elisabet Urpí

Quan va deixar una feina que no l'omplia, va trobar la seva autèntica passió: la barreteria.

DANNY CAMINAL

«Sabia que trobaria el meu lloc i vaig buscar»

-¿Li funciona?

-Boticca.com, de Londres, em va trobar en aquesta plataforma. Em van escriure i van venir la setmana passada a conèixer-me perquè per estar amb ells han de veure el producte.

-¿Boticca.com?

-És una plataforma de dissenyadors i *The Times* l'ha qualificat aquest any com una de les millors pàgines de disseny. No sé si tothom té aquesta qualificació, però em va sorprendre. Tot ha sigut tan ràpid...

-¿I què va passar?

-Em van escollir i ho llançaran en dues setmanes.

-¿Alguna altra sorpresa?

-iDemà tinc una desfilada a Barcelona! Un dia estava en una botiga comprant teixits i una dona em va demanar consell. Ella buscava un mantó de manila. Ens vam posar a parlar i li vaig explicar que feia lligadures. Quan vaig obrir el local, va venir a veure'm i fa dues setmanes em va plantejar que fes una desfilada, idemà!

-Té una estrella.

-Abans no em sentia identificada als llocs on estava. Sabia que en algun moment trobaria el meu lloc i vaig buscar i buscar.

-¿Li ve de família la barreteria?

-No, però la meua àvia, Teresa, era molt bona cosidora. De petita, recordo que a casa hi havia fins a quatre màquines de cosir. Ella feia molts vestits de núvia. La recordo com una dona molt elegant i amb un aire

molt francès. La meua àvia va néixer a França. No portava barret perquè vivia en un poble, però alguna cosa del seu estil venia de França.

-¿I li va ensenyar a cosir?

-No, però me'n recordo d'ella cosint. Sempre baixava a veure-la al seu taller. Tinc els seus llibres, són de tapa verda. Ella va estudiar costura. I, és clar, me'ls vaig llegir tots. A més, quan vaig deixar l'agència de publicitat, una cosidora em va ensenyar patronatge i costura.

-No només és sort, també és constància.

-Me'n vaig adonar tard, però ara veig que sempre havia volgut fer això.

-¿Per què ho diu?

-Vaig pintar molts maniquins.

-Segueixi.

-Quan estudiava, venia les meves pintures per poder-me pagar la vida a Barcelona. Sóc del Papioret. Venia i exposava en una galeria. Per a l'última exposició només vaig fer maniquins. Em va contactar el Museu de Vestits de Paper i vaig fer una exposició individual. ¡Vaig fer maniquins en 3D! Eren esbossos del que estic fent ara. Fa tres anys també vaig conèixer el que ara és el meu soci i la meua parella, Nacho Umpiérrez. Tenir una persona al costat que et recolza i creu en el teu projecte és molt positiu. Quan em va conèixer, em va animar a treure tot el que tenia a casa: 'La gent ho ha de veure', deia. ≡